31985R2220

1985 8 3 EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS L 205/5

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EEB) Nr. 2220/85
1985 m. liepos 22 d.
nustatantis bendras išsamias taisykles dėl užstatų sistemos taikymo žemės ūkio produktams

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 1975 m. spalio 29 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2727/75 dėl javų rinkos bendro organizavimo [1] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1018/84 [2], ypač į jo 7 straipsnio 5 dalį, 8 straipsnio 4 dalį, 12 straipsnio 2 dalį, 15 straipsnio 3 ir 5 dalis ir 16 straipsnio 6 dalį, taip pat į atitinkamas kitų reglamentų dėl žemės ūkio produktų bendro rinkos organizavimo nuostatas ir kitų reglamentų dėl bendro rinkų organizavimo nuostatas, kurias taikant praktikoje yra naudojamas užstatas,

atsižvelgdama į 1977 m. kovo 14 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 525/77, nustatantį konservuotų ananasų gamybai teikiamos paramos sistemą, [3] su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1699/85 [4], ypač į jo 8 straipsnį,

atsižvelgdama į 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1079/77 dėl bendros atsakomybės mokesčio bei pieno ir pieno produktų rinkų plėtimo priemonių [5], su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1302/85 [6], ypač į jo 3 straipsnį,

atsižvelgdama į 1981 m. liepos 27 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2169/81, nustatantį bendrąsias paramos sistemos taikymo medvilnei taisykles [7], su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1462/84 [8], ypač į jo 5 straipsnio 3 dalį,

atsižvelgdama į 1982 m. gegužės 18 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1431/82, nustatantį specialiųjų priemonių taikymą žirniams, pašarinėms pupoms ir saldiesiems lubinams [9], su paskutiniais pakeitimais, padarytais Reglamentu (EEB) Nr. 1485/85 [10], ypač į jo 3 straipsnio 5 dalį,

atsižvelgdama į 1985 birželio 11 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1677/85 dėl piniginių kompensacijų dydžių žemės ūkyje [11], ypač į jo 12 straipsnį,

kadangi daugelis Bendrijos žemės ūkio reglamentų nuostatų įpareigoja pateikti užstatą, kuris užtikrintų nustatytos sumos sumokėjimą, jeigu neįvykdomas įsipareigojimas; tačiau, kaip rodo patirtis, šis reikalavimas praktikoje yra aiškinamas labai skirtingai; kadangi siekiant išvengti nevienodų konkurencijos sąlygų toks reikalavimas turėtų būti kuo išsamiau apibrėžtas;

kadangi visų pirma reikėtų apibrėžti užstato formą;

kadangi daugelis Bendrijos žemės ūkio reglamentų nuostatų numato, kad suteikto užstato netenkama, jeigu bet kuris užstatu užtikrintas įsipareigojimas yra neįvykdomas, nepriklausomai nuo to, ar neįvykdomi pagrindiniai, netiesioginiai ar antraeiliai įsipareigojimai; kadangi siekiant teisingumo reikėtų skirti pagrindinio įsipareigojimo neįvykdymo pasekmes nuo netiesioginio ar antraeilio įsipareigojimo neįvykdymo pasekmių; kadangi visų pirma turėtų būti numatyta, kad tais atvejais, kai įmanoma, būtų netenkama tik dalies užstato, jeigu pagrindinis įsipareigojimas yra faktiškai įvykdomas, tačiau šiek tiek uždelsiamas galutinis jo įvykdymo terminas, arba jeigu neįvykdomas netiesioginis arba antraeilis įsipareigojimas;

kadangi vertinant įsipareigojimo neįvykdymo pasekmes neturėtų būti atsižvelgiama į tai, buvo ar nebuvo gautas išankstinis mokėjimas; kadangi atitinkamai atskiros taisyklės yra taikomos užstatui, kuris pateikiamas dėl išankstinių mokėjimų;

kadangi tai, kad užstato pateikimo išlaidos, kurias patiria ir užstatą pateikianti šalis, ir kompetentinga institucija, gali būti neproporcingos sumai, kurios sumokėjimą garantuoja užstatas, jeigu ši suma yra mažesnė nei tam tikra ribinė suma; kadangi dėl šios priežasties kompetentingos institucijos turi turėti teisę nereikalauti mokėti užstato, kuriuo užtikrinama suma yra mažesnė nei ši ribinė suma; be to, kadangi kompetentingai institucijai turėtų būti suteikta teisė nereikalauti užstato, jeigu dėl asmens, turinčio įvykdyti įsipareigojimus, statuso toks reikalavimas yra nebūtinas;

kadangi kompetentinga institucija turėtų turėti teisę atsisakyti siūlomo užstato, jeigu, jos nuomone, šis užstatas yra netinkamas;

---

[1] OL L 281, 1975 11 1, p. 1.
[2] OL L 107, 1984 4 19, p. 1.
[3] OL L 73, 1977 3 21, p. 46.
[4] OL L 163, 1985 6 22, p. 12.
[5] OL L 131, 1977 5 26, p. 6.
[6] OL L 137, 1985 5 27, p. 9.
[7] OL L 211, 1981 7 31, p. 2.
[8] OL L 142, 1984 5 29, p. 1.
[9] OL L 162, 1982 6 12, p. 28.
[10] OL L 151, 1985 6 10, p. 7.
[11] OL L 164, 1985 6 24, p. 6.

kadangi turėtų būti nustatytas terminas, per kurį pateikiami įrodymai, kurių reikia, kad užstato suma būtų grąžinta, jeigu toks terminas nenustatytas kituose dokumentuose;

kadangi dėl orientacinio valiutos keitimo kurso, kuris yra taikomas konvertuojant užstato sumą, išreikštą ekiu (ECU), į nacionalinę valiutą, reikėtų apibrėžti atliekamą operaciją, nurodytą 1985 m. birželio 11 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1676/85 5 straipsnyje dėl atsiskaitymo vieneto vertės ir perskaičiavimo kursų taikymo bendroje žemės ūkio politikoje ([1]);

kadangi reikėtų nustatyti procedūrą, kuri turi būti taikoma po to, kai užstato netenkama;

kadangi Komisijai turėtų būti suteikta teisė kontroliuoti su užstatu susijusių nuostatų įgyvendinimą;

kadangi šis reglamentas nustato taisykles, kurios taikomos bendrai visiems sektoriams ir visiems produktams, nebent Bendrijos teisės aktai, reglamentuojantys konkrečius sektorius nustatytų kitas taisykles; kadangi konkrečios taisyklės, nustatytos kiekvienam sektoriui, bus taikomos tol, kol jos bus panaikintos ar pakeistos;

kadangi šiame reglamente numatytos priemonės atitinka visų suinteresuotų vadybos komitetų pateiktas nuomones,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I DALIS

Reglamento taikymo sritis

1 straipsnis

Šis reglamentas nustato taisykles, reglamentuojančias užstatus, kurie turi būti pateikiami pagal žemiau išvardytus reglamentus arba bet kuriuos kitus įgyvendinančius reglamentus, nebent šiuose reglamentuose būtų nustatytos kitos taisyklės:

a) reglamentai, nustatantys tam tikrų žemės ūkio produktų bendrą rinkos organizavimą:

   — Reglamentas Nr. 136/66/EEB (aliejai ir riebalai) ([2]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 804/68 (pienas ir pieno produktai) ([3]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 805/68 (jautiena ir veršiena) ([4]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 727/70 (neapdorotas tabakas) ([5]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 2358/71 (sėklos) ([6]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 1035/72 (vaisiai ir daržovės) ([7]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 2727/75 (javai),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 2759/75 (kiauliena) ([8]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 2771/75 (kiaušiniai) ([9]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 2777/75 (paukštiena) ([10]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 1418/76 (ryžiai) ([11]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 516/77 (vaisių ir daržovių gaminiai) ([12]),

   — Reglamentas EEB Nr. 1117/78 (džiovinti pašarai) ([13]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 337/79 (vynas) ([14]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 1837/80 (aviena ir ožkiena) ([15]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 1785/81 (cukrus) ([16]),

   — Reglamentas (EEB) Nr. 3796/81 (žuvininkystės produktai) ([17]);

b) Reglamentas (EEB) Nr. 525/77 (konservuoti ananasai);

c) Reglamentas (EEB) Nr. 1079/77 (bendros atsakomybės mokestis);

d) paramos sistema medvilnei, nustatyta Reglamente (EEB) Nr. 2169/81;

e) specialios priemonės žirniams, pašarinėms pupoms ir saldiesiems lubinams, nustatytos Reglamente (EEB) Nr. 1431/82;

f) Reglamentas (EEB) Nr. 1677/85 dėl žemės ūkio monetarinių priemonių.

2 straipsnis

Šis reglamentas netaikomas užstatui, kuris naudojamas importo ir eksporto mokesčių, nurodytų Tarybos direktyvos (EEB) 79/623 ([18]) 1 ir 10 straipsniuose, mokėjimui užtikrinti.

([1]) OL L 164, 1985 6 24, p. 1.
([2]) OL L 172, 1966 9 30, p. 3025.
([3]) OL L 148, 1968 6 28, p. 13.
([4]) OL L 148, 1968 6 28, p. 24.
([5]) OL L 94, 1970 4 28, p. 1.
([6]) OL L 246, 1971 11 5, p. 1.
([7]) OL L 118, 1972 5 20, p. 1.
([8]) OL L 282, 1975 11 1, p. 1.
([9]) OL L 282, 1975 11 1, p. 49.
([10]) OL L 282, 1975 11 1, p. 77.
([11]) OL L 166, 1976 6 25, p. 1.
([12]) OL L 73, 1977 3 21, p. 1.
([13]) OL L 142, 1978 5 30, p. 2.
([14]) OL L 54, 1979 3 5, p. 1.
([15]) OL L 183, 1980 7 16, p. 1.
([16]) OL L 177, 1981 7 1, p. 4.
([17]) OL L 379, 1981 12 31, p. 1.
([18]) OL L 179, 1979 7 17, p. 31.

3 straipsnis

Šiame reglamente:

a) „užstatas“ – tai užtikrinimas, kad pinigų suma bus sumokėta kompetentingai institucijai arba jai atiteks, jeigu konkretus įsipareigojimas nebus įvykdytas.

Šis reglamentas yra taikomas visais atvejais, kai 1 straipsnyje nurodyti reglamentai nustato, kad turi būti mokamas šį apibrėžimą atitinkantis užstatas, neatsižvelgiant į tai, ar yra naudojamas konkretus terminas „užstatas“;

b) „užstato paketas“ — tai užstatas, kuris pateikiamas kompetentingai institucijai ir kurio paskirtis yra užtikrinti, kad bus įvykdytas daugiau nei vienas įsipareigojimas;

c) „įsipareigojimas“ — tai reglamento nustatytas reikalavimas arba tam tikri reikalavimai atlikti veiksmą arba nuo jo susilaikyti;

d) „kompetentinga institucija“ — tai arba šalis, įgaliota priimti užstatą, arba šalis, įgaliota pagal atitinkamą reglamentą nuspręsti, ar užstatas turi būti grąžintas ar negrąžintas.

II DALIS

Reikalavimas pateikti užstatą

4 straipsnis

Užstatą pateikia šalis, kuri yra atsakinga už tai, kad būtų sumokėta nustatyta pinigų suma, jeigu įsipareigojimas yra neįvykdomas, arba užstatas pateikiamas tokios šalies vardu.

5 straipsnis

1. Kompetentinga institucija gali nereikalauti užstato, jeigu užstatu užtikrintos sumos vertė yra mažesnė nei 100 ECU.

2. Kai yra pasinaudojama šio straipsnio 1 dalyje numatyta lengvata, suinteresuota šalis raštu įsipareigoja sumokėti sumą, prilygstančią tai sumai, kurią ji turėtų sumokėti, jeigu ji būtų pateikusi užstatą ir jeigu vėliau visas užstatas arba jo dalis būtų negrąžinti.

3. Šis straipsnis netaikomas, kai užstatas yra susijęs su importo arba eksporto licencija arba sertifikatu su iš anksto nustatyta kompensacija.

6 straipsnis

Kompetentinga institucija gali nereikalauti užstato, jeigu šalis, atsakinga už įsipareigojimo įvykdymą, yra arba:

a) valstybinė įstaiga, kuri yra atsakinga už valstybinės institucijos funkcijų vykdymą, arba

b) privati įstaiga, kuri vykdo tokias funkcijas valstybei prižiūrint.

7 straipsnis

1. Užstato suma, nustatyta ECU, yra konvertuojama į nacionalinę valiutą, atitinkamai naudojant šiuos valiutos keitimo kursus:

a) užstatams, kurie yra susiję su išankstiniais mokėjimais: tas pats kursas, kuris naudojamas išankstinio mokėjimo sumai apskaičiuoti;

b) užstatams, kurie yra susiję su paraiškomis konkursui, kuris skelbiamas pagal Bendrijos konkursų procedūrą: taikomas kursas, galiojęs paskutinę paraiškų konkursui pateikimo dieną;

c) visiems kitiems užstatams: taikomas užstato įsigaliojimo dieną galiojantis kursas.

2. Tais atvejais, kai pateikiamas užstato paketas, konkrečiai operacijai taikomas kursas yra tas, kuris galioja tą dieną, kurią būtų įsigaliojęs užstatas, jeigu nebūtų pateiktas užstato paketas.

III DALIS

Užstatų formos

8 straipsnis

1. Užstatas gali būti pateikiamas:

a) įnešant grynųjų pinigų indėlį, kaip nurodyta 13 ir 14 straipsniuose, ir (arba)

b) nurodant garantą, kaip apibrėžta 16 straipsnio 1 dalyje.

2. Kompetentingos institucijos nuožiūra užstatas gali būti pateikiamas:

a) įkeičiant nekilnojamą turtą, ir (arba)

b) įkeičiant grynųjų pinigų indėlį banke, ir (arba)

c) įkeičiant valstybinei įstaigai arba valstybiniams fondams pateiktus pagrįstus reikalavimus išmokėti nustatytas ir mokėtinas sumas, kurių atžvilgiu kiti mokestiniai reikalavimai neturi pirmumo teisės, ir (arba)

d) įkeičiant vertybinius popierius, kurie yra apyvartoje atitinkamoje valstybėje narėje, jeigu juos išleido arba už juos garantuoja ši valstybė, ir (arba)

e) įkeičiant hipotekos kredito asociacijų išleistas obligacijas, kurios yra kotiruojamos viešoje vertybinių popierių biržoje ir kuriomis galima prekiauti atviroje rinkoje, jeigu jų kreditinis reitingas prilygsta vyriausybinių obligacijų kreditiniam reitingui.

3. Priimdamos šio straipsnio 2 dalyje išvardytų formų užstatus, valstybės narės gali numatyti papildomų sąlygų.

9 straipsnis

Kompetentinga institucija gali atsisakyti priimti arba gali pareikalauti pakeisti bet kurį užstatą, kurį ji laiko netinkamu ar nepakankamu arba kuris pateiktas nepakankamam laikotarpiui.

10 straipsnis

1. a) Pagal 8 straipsnio 2 dalies a punktą įkeisto turto arba pagal 8 straipsnio 2 dalies d ir e punktus įkeistų vertybinių popierių ar obligacijų grynoji vertė užstato pateikimo metu turi sudaryti ne mažiau kaip 115 % pareikalauto užstato vertės;

b) Vertybinių popierių ar obligacijų grynoji vertė yra įvertinama vadovaujantis turimu paskutiniu kotiravimu;

c) Kompetentinga institucija gali priimti 8 straipsnio 2 dalies a, d arba e punktuose išvardytų formų užstatą tik tuo atveju, kai jį pateikianti šalis raštu įsipareigoja arba pateikti papildomą užstatą, arba pakeisti pirminį užstatą, jeigu minėto turto, vertybinių popierių ar obligacijų grynoji vertė trijų mėnesių laikotarpiu sudarė mažiau nei 105 % pareikalauto užstato vertės. Šis raštiškas įsipareigojimas nebūtinas, jeigu tai jau yra numatyta nacionalinės teisės aktuose. Kompetentinga institucija reguliariai tikrina ir tikslina tokio turto, vertybinių popierių ar obligacijų vertę.

2. a) 8 straipsnio 2 dalies a, d ir e punktuose nurodyto užstato grynąją vertę įvertina kompetentinga institucija, atsižvelgdama į visas turto perleidimo išlaidas;

b) Kompetentingos institucijos prašymu užstatą pateikianti šalis taip pat pateikia jo grynąją vertę patvirtinantį įrodymą.

11 straipsnis

1. Bet kuris užstatas gali būti pakeistas kitu.

Tačiau kompetentingos institucijos sutikimas yra reikalingas šiais atvejais:

a) kai pirminis užstatas yra prarastas, tačiau dar nerealizuotas arba

b) kai naujai pakeisto užstato forma atitinka vieną iš 8 straipsnio 2 punkte išvardytų formų.

2. Užstato paketas gali būti pakeistas kitu užstato paketu, jeigu naujas užstato paketas apima bent jau tą pirminio užstato paketo dalį, kuri pakeitimo metu užtikrina, kad vienas ar daugiau neįvykdytų įsipareigojimų bus įvykdyti.

12 straipsnis

Užstatas yra išreiškiamas valstybės narės, kurioje yra atitinkama kompetentinga institucija, valiuta.

13 straipsnis

Jeigu grynieji pinigai yra įmokami atliekant pervedimą, jie nebus laikomi užstatu tol, kol kompetentinga institucija įsitikins, jog gali šia suma disponuoti.

14 straipsnis

1. Čekis nurodytai sumai, kurios mokėjimą garantuoja finansinė institucija, pripažinta atitinkamos valstybės narės kompetentingos institucijos, yra laikomas grynųjų pinigų indėliu. Kompetentinga institucija neprivalo pateikti apmokėjimui čekio, kol laikotarpis, už kurį garantuojama, bus besibaigiantis.

2. Kitas nei šio straipsnio 1 dalyje nurodytas čekis yra laikomas užstatu tik tuo atveju, kai kompetentinga institucija įsitikina, jog gali šia suma disponuoti.

3. Visus finansinės institucijos taikomus mokesčius padengia užstatą pateikianti šalis.

15 straipsnis

Šaliai, kuri pateikia grynųjų pinigų indėlio formos užstatą, palūkanos nemokamos.

16 straipsnis

1. Garanto nuolatinė gyvenamoji vieta arba buveinė turi būti Bendrijoje ir, pagal Sutarties nuostatas dėl laisvės teikti paslaugas, jis turi būti pripažintas valstybės narės, kurioje yra pateikiamas užstatas, kompetentingos institucijos. Garantas įsipareigoja pateikdamas rašytinę garantiją.

2. Rašytinėje garantijoje nurodomia bent jau ši informacija:

a) įsipareigojimas arba, jei pateikiamas užstato paketas, grupė(s) įsipareigojimų, kurių įvykdymas garantuojamas sumokant pinigų sumą;

b) maksimalus įsipareigojimas, kurį prisiima sumokėti garantas;

c) garantas solidariai su šalimi, atsakinga už įsipareigojimo įvykdymą, įsipareigoja kompetentingai institucijai pareikalavus per 30 dienų sumokėti bet kokią sumą, kuri neviršija garantijoje nurodytos sumos, kai tik nusprendžiama, kad užstato netenkama.

3. Kompetentinga institucija gali pripažinti, kad garanto rašytinis pranešimas, atsiųstas telekomunikacijų kanalais, yra rašytinė garantija. Jeigu kompetentinga institucija pripažįsta tokios formos dokumentą, ji imasi visų reikiamų priemonių, kad įsitikintų, jog telekomunikacijų kanalais atsiųstas pranešimas yra autentiškas.

4. Jeigu rašytinis garantijų paketas jau buvo pateiktas, kompetentinga institucija nustato procedūrą, kuri turi būti taikoma priskiriant visą ar dalį garantijų paketo konkrečiam įsipareigojimui.

17 straipsnis

Kai tik užstato paketo dalis yra priskiriama konkrečiam įsipareigojimui, nurodoma likusi bendro užstato paketo dalis.

IV DALIS

Išankstiniai mokėjimai

18 straipsnis

Šios dalies nuostatos:

— taikomos visais atvejais, kai konkretus reglamentas numato, jog sumą galima sumokėti anksčiau nei įvykdomas įsipareigojimas;

— taikomos išankstiniams mokėjimams, atliktiems pagal Reglamentą (EEB) Nr. 565/80 [1].

19 straipsnis

1. Užstatas grąžinamas:

a) kai nustatoma juridinė teisė į iš anksto sumokėtą sumą arba

b) kai grąžinama išankstinio mokėjimo suma, pridėjus konkrečiame reglamente numatytus priedus.

2. Jeigu pasibaigia galutinis terminas, skirtas įrodyti juridinę teisę į išankstinio mokėjimo sumą, o šią teisę patvirtinantis dokumentas nepateikiamas, kompetentinga institucija nedelsdama taiko 29 straipsnyje nustatytą procedūrą.

Tačiau, jeigu tai numato Bendrijos teisės aktai, užstato daliniam grąžinimui reikalingą patvirtinantį dokumentą dar galima pateikti praėjus šiam terminui.

3. Jeigu Bendrijos teisės aktų *force majeure* nuostatos leidžia grąžinti vien išankstinius mokėjimus, papildomai turi būti laikomasi šių sąlygų:

a) apie aplinkybes, kurios nurodomos kaip *force majeure*, yra pranešama kompetentingai institucijai ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kai suinteresuota šalis gavo informaciją apie tai, kad atsirado aplinkybės, liudijančios apie galimą *force majeure* atvejį, ir

b) suinteresuota šalis grąžina iš anksto sumokėtą sumą arba atitinkamą jos dalį per 30 dienų nuo tos dienos, kai kompetentinga institucija pateikia grąžinimo reikalavimą.

Jeigu nesilaikoma a ir b punktuose išdėstytų sąlygų, galioja tokios grąžinimo sąlygos, kurios būtų taikomos kitais nei *force majeure* atvejais.

[1] OL L 62, 1980 3 7, p. 5.

V DALIS

Kitų, IV dalyje nenurodytų, užstatų grąžinimas ir jų netekimas

20 straipsnis

1. Įsipareigojimą gali sudaryti pagrindiniai, netiesioginiai ir antraeiliai reikalavimai.

2. Pagrindinis reikalavimas — tai reikalavimas, iš esmės susijęs su jį nustatančio reglamento paskirtimi: atlikti veiksmą arba nuo jo susilaikyti.

3. Netiesioginis reikalavimas — tai reikalavimas laikytis termino, kuris nustatomas pagrindiniam reikalavimui įvykdyti.

4. Antraeilis reikalavimas — tai bet kuris kitas reglamento nustatytas reikalavimas.

5. Ši reglamento dalis netaikoma, jeigu atitinkamas konkretus reglamentas neapibrėžia pagrindinių reikalavimų.

21 straipsnis

Užstatas grąžinamas, pateikus konkrečiame reglamente nurodytus įrodymus, kurie patvirtina, kad visi pagrindiniai, netiesioginiai ir antraeiliai reikalavimai yra įvykdyti.

22 straipsnis

1. Užstato visiškai netenkama tokiu sumos dydžiu, kuris atitinka neįvykdytą pagrindinį reikalavimą.

2. Pagrindinis reikalavimas yra laikomas neįvykdytu, jeigu nepateikiamas atitinkamas įrodymas per tokiam įrodymui pateikti nustatytą terminą, išskyrus *force majeure* atvejus.

Nedelsiant taikoma 29 straipsnyje nustatyta procedūra užstato sumai, kuri atiteko užstato gavėjui, susigrąžinti.

3. Jeigu per 18 mėnesių nuo šio straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodyto galutinio termino yra pateikiamas įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai yra įvykdyti, grąžinama 85 % prarastos užstato sumos.

Jeigu per 18 mėnesių nuo nurodyto galutinio termino yra pateikiamas įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai buvo įvykdyti tokiomis sąlygomis, kuriomis atitinkamas netiesioginis reikalavimas buvo neįvykdytas, grąžinama suma yra lygi sumai, kuri yra grąžintina pagal 23 straipsnio 2 dalį, atėmus 15 % atitinkamos dalies sumos, garantuotos užstatu.

4. Negrąžinama jokia suma, jeigu įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai yra įvykdyti, yra pateikiamas pasibaigus šio straipsnio 3 dalyje nurodytam 18 mėnesių laikotarpiui.

23 straipsnis

1. Jeigu per nustatytą laikotarpį yra pateikiamas konkrečiame reglamente apibrėžtas įrodymas, kad visi pagrindiniai reikalavimai buvo įvykdyti tokiomis sąlygomis, kuriomis netiesioginis reikalavimas buvo neįvykdytas, gražinama dalis užstato, o likusios užstato sumos netenkama. Taikoma 29 straipsnyje nustatyta procedūra užstato sumai, kuri atiteko užstato gavėjui, susigrąžinti.

2. Grąžinama užstato dalis yra tokia: užstatas, kuris atitinka tam tikrą dalį garantuojamos sumos, atėmus

a) 15 % ir

b) — 10 % nuo sumos, kuri liko atskaičius 15 %, už kiekvieną dieną, kuria:

— buvo pradelstas maksimalus 40 dienų ar trumpesnis laikotarpis,

— buvo nesilaikoma minimalaus 40 dienų ar trumpesnio laikotarpio;

— 5 % nuo sumos, kuri liko atskaičius 15 % už kiekvieną dieną, kuria:

— buvo pradelstas maksimalus 41—80 dienų laikotarpis,

— buvo nesilaikoma minimalaus 41—80 dienų laikotarpio;

— 2 % nuo sumos, kuri liko atskaičius 15 % už kiekvieną dieną, kuria:

— buvo pradelstas maksimalus 81 dienų ar ilgesnis laikotarpis;

— buvo nesilaikoma maksimalaus 81 dienų ar ilgesnio laikotarpio.

3. Šis straipsnis netaikomas laikotarpiams, per kuriuos reikia arba pateikti prašymą dėl importo ir eksporto licencijų bei sertifikatų su iš anksto nustatyta kompensacija, arba jais naudotis, taip pat laikotarpiams, per kuriuos konkurso būdu reikia nustatyti importo ir eksporto mokesčius bei eksporto kompensacijas.

24 straipsnis

1. Neįvykdžius vieno ar daugiau antraeilių reikalavimų, yra netenkama 15 % nuo atitinkamos dalies sumos, garantuotos užstatu.

2. Nedelsiant taikoma 29 straipsnyje nustatyta procedūra užstato sumai, kuri atiteko užstato gavėjui, susigrąžinti.

3. Šis straipsnis netaikomas, jeigu taikoma 22 straipsnio 3 dalis.

25 straipsnis

Jeigu pateikiami įrodymai, kad buvo laikomasi visų pagrindinių reikalavimų, tačiau buvo neįvykdytas ir netiesioginis reikalavimas, ir antraeilis reikalavimas, taikomi 23 ir 24 straipsniai, o visa suma, kurios netenkama, bus lygi sumai, kurios netenkama pagal 23 straipsnį, pridedant 15 % nuo sumos, kuri būtų grąžinta, jeigu visi antraeiliai reikalavimai būtų buvę įvykdyti.

26 straipsnis

Visa suma, kurios netenkama, neturi viršyti 100 % atitinkamos sumos dalies, garantuotos užstatu.

27 straipsnis

1. Paprašius grąžinama dalis užstato, jeigu pateikiamas atitinkamas įrodymas, susijęs su produkto kiekio dalimi, tačiau tik tuo atveju, kai ta dalis nėra mažesnė nei bet kuris minimalus kiekis, nurodytas reglamente, įpareigojančiame pateikti užstatą.

Jeigu konkrečios Bendrijos taisyklės nenustato minimalaus kiekio, kompetentinga institucija gali pati nustatyti bet kurio užstato dalinių grąžinimų skaičių ir nurodyti bet kurio tokio grąžinimo minimalią sumą.

2. Prieš grąžinant visą ar dalį užstato, kompetentinga institucija gali pareikalauti, kad būtų pateiktas rašytinis tokio grąžinimo prašymas.

3. Tuo atveju, kai pagal 10 straipsnio 1 dalį užstatu užtikrinama suma didesnė už 100 % tos sumos, kurią reikalaujama garantuoti, ta užstato dalis, kuri viršija 100 %, grąžinama tada, kai likusi užstato sumos dalis yra galutinai grąžinama arba jos netenkama.

28 straipsnis

1. Jeigu nenurodomas laikotarpis, per kurį reikia pateikti įrodymus, reikalingus tam, kad užstato suma būtų grąžinta, šis laikotarpis yra:

a) 12 mėnesių nuo galutinio termino, iki kurio pagrindiniai reikalavimai turi būti įvykdyti, arba

b) jeigu toks galutinis terminas nenurodomas, 12 mėnesių nuo tos dienos, iki kurios buvo įvykdyti visi pagrindiniai reikalavimai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nustatytas laikotarpis neturi viršyti trijų metų nuo tos dienos, kai buvo nustatytas užstatas konkrečiam įsipareigojimui, išskyrus *force majeure* atvejus.

VI DALIS

Bendrosios nuostatos

29 straipsnis

Kai kompetentinga institucija sužino apie aplinkybes, dėl kurių gali būti netenkama viso užstato arba jo dalies, ji nedelsdama pareikalauja, kad šalis, kuri turi įvykdyti įsipareigojimą, sumokėtų sumą, kurios netenkama, per 30 dienų nuo tokio reikalavimo pateikimo dienos.

Jeigu nesumokama iki šio laikotarpio pabaigos, kompetentinga institucija:

a) nedelsdama galutinai perveda 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos formos užstatą į atitinkamą sąskaitą;

b) nedelsdama pareikalauja, kad 8 straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas garantas sumokėtų per 30 dienų nuo tokio reikalavimo pateikimo dienos;

c) nedelsdama imasi priemonių, kad:

   i) konvertuotų 8 straipsnio 2 dalies a, c, d, ir e punktuose nurodytus užstatus į pinigus, kurių pakaktų nustatytai sumai susigrąžinti,

   ii) pervestų įkeistus grynųjų pinigų indėlius į savo sąskaitą.

Kompetentinga institucija nedelsdama gali pervesti bet kurios 8 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos formos užstatą į atitinkamą sąskaitą, prieš tai nepareikalavusi, kad suinteresuotas asmuo atliktų mokėjimą.

30 straipsnis

Komisija, laikydamasi Reglamento Nr. 136/66/EEB 38 straipsnyje nustatytos tvarkos ir remdamasi atitinkamais kitų reglamentų dėl bendro rinkų organizavimo straipsniais, gali leisti taikyti išlygą anksčiau nurodytoms nuostatoms.

VII DALIS

Pranešimai

31 straipsnis

1. Valstybės narės iki liepos 31 d. praneša Komisijai per praėjusių metų laikotarpį nusavintų užstatų bendrą skaičių ir sumą, neprikl ausomai nuo 29 straipsnyje nustatytos procedūros taikymo etapo, atskirai nurodydamos sumas, priskirtas valstybei narei ir Bendrijai.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija yra pateikiama pagal kiekvieną Bendrijos nuostatą, įpareigojančią pateikti užstatą.

3. Informacija apie užstatus, kurių vertė yra 1 000 ECU ar mažesnė, neteikiama.

4. Informacija pateikiama apie abi sumas: tas, kurias tiesiogiai sumokėjo suinteresuota šalis, ir tas, kurios buvo susigrąžintos realizavus užstatą.

5. Komisija perduoda valstybėms narėms pagal šį straipsnį pateiktos informacijos suvestinę.

32 straipsnis

1. Valstybės narės praneša Komisijai apie tipus institucijų, įgaliotų veikti kaip garantai, taip pat apie nustatytus reikalavimus. Taip pat yra pranešama apie atsakingų institucijų tipų ir nustatytų reikalavimų pakeitimus. Komisija apie tai informuoja kitas valstybes nares.

2. Valstybės narės, kurių atsakingos institucijos taiko 8 straipsnio 2 dalies nuostatas, praneša Komisijai apie užstatų, priimtų pagal šias nuostatas, formas ir nustatytus reikalavimus.

33 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja nuo 1986 metų kovo 1 dienos.

Jis yra taikomas užstatams, pateiktiems minėtą dieną arba vėliau ir užstato paketams, kurie naudojami šią dieną ar vėliau, užtikrinant, kad būtų įvykdytas vienas ar daugiau atskirų įsipareigojimų.

Suinteresuotos šalies prašymu šis reglamentas yra taikomas užstatams, kurie buvo pateikti iki minėtos dienos ir kurie nebuvo grąžinti ar prarasti.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 1985 m. liepos 22 d.

Komisijos vardu

Frans ANDRIESSEN

Pirmininko pavaduotojas